

Program wychowawczy > Klasa I > Wartość XVII > Wartości różnorakich powołań:
małżeństwo, życie samotne, życie duchowne

III. PEDAGOG

3.1. TREŚĆ MATERIAŁU

Dziecko w wieku wczesnoszkolnym obserwuje wokół siebie ludzi posiadających różne powołania życiowe, żyjących w rodzinach lub bez niej. Dziecko zauważa, że niektórzy ludzie z własnego wyboru lub też z powodu rozmaitych okoliczności nie żyją w rodzinach czy też w pełnych rodzinach. Z pewnością te sytuacje wymagają rozmowy z dzieckiem, gdyż wzbudzają one w nim naturalne zainteresowanie. Warto wyjaśnić dziecku dlaczego ludzie decydują się na rezygnację z rodziny ze względu na wyższe dobro, jak stan duchowny lub też żyją sami ze względu na okoliczności życiowe, których doświadczają (rozwód, śmierć małżonka, wyjazd małżonka do pracy za granicą itp.)

3.2. LITERATURA WYBRANA Z KOMENTARZEM

3.2.1. M. Terlikowska, *Drzewo do samego nieba*, wyd. Muza, Warszawa 2018, s. 6.

Wstęp

Maria Terlikowska ps. Marcin Terebesz (1920-1990), polska pisarka dziecięca, poetka, scenarzystka filmów animowanych, autorka słuchowisk radiowych i audycji telewizyjnych, jest także autorką piosenek dla dzieci oraz książek popularyzatorskich dla dzieci i młodzieży. Debiutowała w 1950 r. na łamach prasy dziecięcej, na stałe współpracowała z czasopismem „Świerszczyk”. Wiele z jej książek zostało przetłumaczonych na języki obce.

Cytat

Pierwszy konar

„Z pierwszej gałęzi, a właściwie z pierwszego konara – bo taka gruba gałąź nazywa się konar – widać tylko kuchnię starej pani Rachlińskiej. Niby nic nadzwyczajnego – kuchnia. Byliśmy niejedną raz w tej kuchni i pani Rachlińska przemywała nam rozbite kolana. Ale z gałęzi, przez zielone liście, kuchnia pani Rachlińskiej wygląda zupełnie inaczej. Może dlatego, że nie ma tam nas ani naszych rozbitych kolan, tylko sama pani Rachlińska.

Ona jest bardzo sama. Z gałęzi, przez okno widać to wyraźnie. A najbardziej sama jest tuż przed wieczorem, kiedy nie ma żadnych kolan do przemycia. Ale przeważnie są.

Pani Rachlińska wcale nie ma wnuków, bo jej dzieci zostały zabite w czasie wojny,

Program wychowawczy > Klasa I > Wartość XVII > Wartości różnorakich powołań:
małżeństwo, życie samotne, życie duchowne

kiedy były zupełnie młode. Mamusia powiedziała, żebyśmy nie dokuczali pani Rachlińskiej. Ale my jej nie dokuczamy. Bo przecież ona ujęła się za nami, kiedy pierwszy raz wdrapaliśmy się na drzewo”.

Podsumowanie

Przytoczony powyżej fragment przedstawia życie samotnej kobiety widzianej oczami dzieci. Pani Rachlińska, jak mówią dzieci, jest „zupełnie sama”. Widzą jej samotność przez okno z gałęzi, na której siedzą, zwłaszcza wieczorem, kiedy nikogo nie ma jej w domu. Pani Rachlińska straciła rodzinę podczas wojny. Na tym przykładzie widzimy właściwie realizowaną samotność, która nie jest zgorzkniała i pełna złości do innych, lecz przepelniona miłością, oddaniem i opieką. Pani Rachlińska opatruje dzieciom potłuczone kolana, kiedy trzeba bierze je w obronę. Jest ich przyjaciółką. W ten sposób starsza pani zyskuje sympatię sąsiadów i w gruncie rzeczy nie jest samotna, lecz otoczona życzliwymi jej ludźmi, mimo braku najbliższej rodziny.